

سالروز شهادت امام سجاد^(ع) را تسلیت می‌گوییم

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران پنج‌شنبه ۲۸ تیر ۱۴۰۳ – ۱۲ محرم ۱۴۴۶ سال بیست‌وششم – شماره ۷۰۷۷ – ۱۶ صفحه قیمت: ۵۰۰۰ تومان

بایدن اسرائیل دوست ترامپ دوست اسرائیل

■ جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا یک بار دیگر به صراحت خود را یک صهیونیست خواند. فقط با در نظر گرفتن حمایت‌های همه‌جانبه او از صهیونیست‌ها طی ماه‌های گذشته، این اعتراف چندان عجیب نبود. اگر چه رقیب جمهوری خواه او در انتخابات ریاست جمهوری تاکنون چنین تعبیری را برای خود به کار نبرده اما سابقه او هم در واسطه‌گری برای عادی‌سازی روابط میان تل‌آویو با کشورهای عربی که گرایش دست راستی‌های اسرائیل به او را به دنبال داشته، فقط یکی از دلایلی است که نشان می‌دهد، هر کدام از دو رقیب اگر در انتخابات پیروز شوند، تمام قد در زمین رژیم صهیونیستی بازی خواهند کرد | **صفحه ۱۵**

یادداشت سیاسی
حسین عبداللّهی‌فر

آرامش دانشگاه‌ها مقدمه ضروری توسعه علمی کشور

حدود ۲۰ سال پیش وقتی خانم کریستین آبورت، سردبیر مجله علمی نیچزر از اروپا به ایران آمد تا اعل رشد علمی کشور و ارتقای جایگاه جمهوری اسلامی ایران از تبه ۵۶ به ۳۴ را بررسی کند، نتیجه مطالعه خود را در شماره ۴۳۵ به تاریخ ۱۹ بهمن ۱۴۰۵ این مجله با درج مقاله‌ای تحت عنوان «رزه بزرگ ایرانیان» منتشر کرد. وی در این مقاله با ابراز نگرانی شدید خود از آنچه خطر واقعی ایران خواند، نوشت: «مرجعیت علمی ایران در حال بازسازی مجدد است و این حرکت در ایران در حال تبدیل شدن به یک روند است که باید جلو آن را گرفت» | **صفحه ۲**

ویژه‌های جوان
زیباکلام
ظاهر اُبه اشتباه خودش پی برد

علی کریمی: زندگی نرالم را از دست دادم!

صفحه ۲

یادداشت بین‌الملل
هادی محمدی

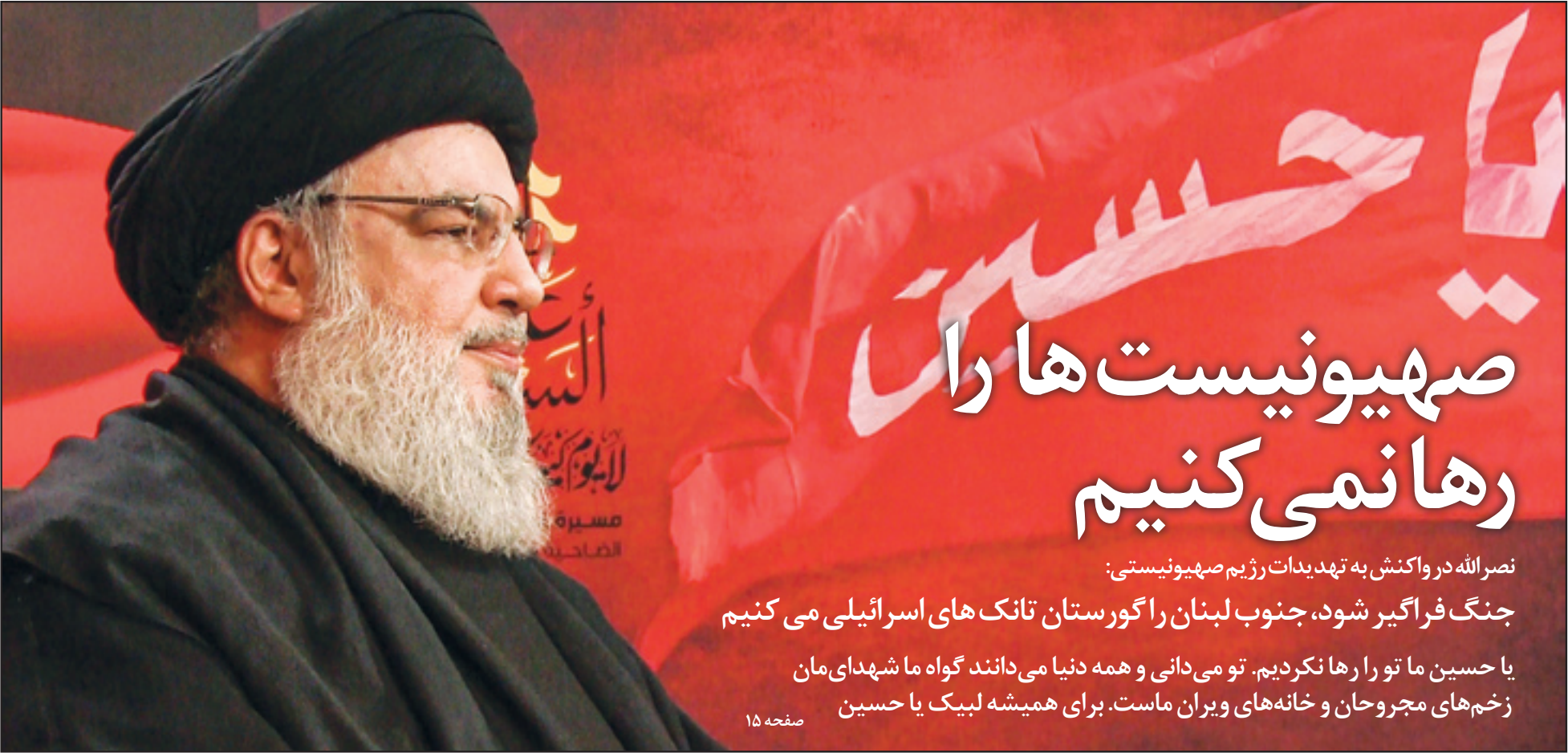
باج‌خواهی دقیقه نودی نتانیاهو از بایدن

پس از مدتی رایزنی و چالش روابط نتانیاهو با کاخ سفید و به کارگیری لای صهیونیستی در امریکا نتانیاهو یک هفته دیگر در ۲۴ جولای در کنگره امریکا سخنرانی و دو روز قبل از آن هم با بایدن دیدار خواهد داشت. این سفر با هدف بهبودبخشیدن به وضعیت رژیم صهیونیستی و رویکردهای نتانیاهو در جنگ نسل‌کشی در غزه برنامه‌ریزی شده‌است و از آنجا که اروپا انتقادات بیشتری از کاخ سفید و بایدن نسبت به رفتار نتانیاهو دارد، این سفر برای نتانیاهو از اهمیت زیادی در کسب و استمرار حمایت بیشتر امریکا از رژیم صهیونیستی برخوردار است | **صفحه ۱۵**

یادداشت ورزشی
فریدون حسن آدبیر گروه ورزشی

قانون خوب است تاوقتی من بخواهم

یکی از مشکلات همیشگی فوتبال ایران، اعمال سلیقه در اجرای قوانین بوده و هست. مدیران فوتبال کشورمان قوانینی را وضع می‌کنند که تا وقتی شامل حال خودشان نمی‌شوند خوب است، اما وقتی این قانون یقه‌شان را می‌گیرد یا منکر آن می‌شوند یا اینکه در مخالفت با آن داد سخن می‌دهند. نمونه‌های زیادی را می‌توان مثال زد، اما لازم نیست راه دوری برویم یا به گذشته برگردیم. قوانینی که طی همین فصل گذشته و فصل پیش‌رو مصوب شده جلوی چشم است، قوانینی مانند سقف قراردادهای بازیکنان یا قانون محدودیت جذب بازیکنان خارجی. این قوانین توسط مسئولان فدراسیون و مدیران عامل باشگاه‌ها تصویب و به امضای همه رسیده است | **صفحه ۱۳**

آقای رئیس‌جمهور! کار را با قوت در دست بگیر

اکنون نیروهای انقلاب نشان داده‌اند که بیش از هر کس دیگر هم به موفقیت دولت پزشکیان، امید بسته‌اند و هم انتظار آن را می‌کشند. نیروی انقلاب هیچ گاه هیچ دولتی را خارج از انقلاب نمی‌بیند. اگر شورای راهبری نتیجه‌ای جز دور همی گروهی از اصلاح‌طلبان تندرو نداشت، چطور می‌توان آن را صادق و مقدمه یک دولت کارشناسی دانست؟!

بدون این کار کارشناسی و خردجمعی (از اصلاح‌طلبان نزدیک به هم) نیز همین اتفاقات یعنی ناکامی‌ها ممکن است روی دهد، و این منطق کار کارشناسی را زیر سؤال نمی‌برد. اما کسی که با این همه مباحثی کارشناسی به میدان می‌آید نمی‌تواند چنین حرف منطق‌پسندی را تحویل عامه مردم چشم‌انتظار بدهد! ایرادهای دیگری هم هست. اگر برخی وزیران خیلی زود استعفا دادند یا بر کنار شدند، یا به بهانه‌ای میکروفون را به سمت رئیس‌جمهور پرت کردند و از هیئت دولت بیرون رفتند، در آن صورت هیبت شورای راهبری خیلی زود می‌ریزد. این‌ها طنز نیست. اکنون نیروهای انقلاب نشان داده‌اند که بیش از هر کس دیگر هم به موفقیت دولت پزشکیان، امید بسته‌اند و هم انتظار آن را می‌کشند. هر کس انقلابی باشد، غیر از این نیست. هیچ گاه هیچ دولتی را خارج از انقلاب نمی‌بیند. بنابراین طنز ما طنز نیست، تعلیم است! یک حرف حق است که اگر این شورا نتیجه‌ای جز دور همی گروهی از اصلاح‌طلبان تندرو نداشت، چطور می‌توان آن را صادق فرض کرد؟! اگر همگان بر فرض یک جمع دور همی از رفقا را از چنین دنگ‌وفنگ ۴۵۰ نفره پذیرفتند اما این کابینه نتوانست دست کم یک دهم از انتظارات اصلاح‌طلبان از دولت رئیس‌را بر آورده کند، چه؟! سابقه اصلاح‌طلبان این بوده که در این گونه مواقع می‌گویند «نگذاشتند کار کنیم» اما به نظر می‌رسد این‌بار که حتی دوستان خود را در سال اول و دوم که همیشه منتقدان انتظار می‌کشند، خود امیدها بسته‌اند و شاید این حربه نخبه‌مانده را دیگر به کار نبرند ولی نباید از عواقب «ناکارآمدی احتمالی یک کابینه کارشناسی» به سادگی گذشت.

نتایج برآمده از این گزینش‌ها اعتراض‌کنند و وزیران منتخب شورای راهبری را نقد کنند، یا از این پس با اخم تند «کارشناسانه» روبه‌رو می‌شوند که «مگر می‌شود نتیجه خردجمعی کاری کارشناسانه را نقد کرد و آنان را ناتوان دانست؟!» قبلاً نوشتم که ظریف و احمدی‌نژاد یک روح در دو کالبد هستند و هر دو برای نظام یک نتیجه به بیار آورده‌اند. احمدی‌نژاد نیز از ابتدا دولت خودش را به مفهوم «انتظار» گره زد تا دهان منتقدان خود را با این حربه ببندد! حالا این هفت‌دست آفتابه‌لگن کارشناسی هم دقیقاً به همین کار می‌آید که از همین حالا دهان منتقدان را ببیندند. طرفه آنکه برخی از کسانی که تا این زمان هم نسبت به کل نظام و هم نسبت به جایگاه دولت و جایگاه وزیران، احساس بی‌زاری می‌کردند، حالا هم در شورای راهبری عضو هستند و هم دوستانشان آنها را برای پست وزارت پیشنهاد می‌دهند. مثلاً سردبیر هم‌میهن آنلاین گفته عباس عبدی (سردبیر هم‌میهن غیر آنلاین) را وزیر ارشاد کنید! چه‌شود!ا کسی که هیچ نقدی را درباره نوشته‌هایش نمی‌پذیرد و حتی اگر مشخص شود، مطلب کاذبی را پوشش داده حاضر به عذرخواهی نیست، وزیر ارشاد شود تا منویات خود را اجرا کند و نقد هم نپذیرد! در فهرست شورای راهبری متأسفانه هر یک از اعضا نماینده کسانی هستند. مثلاً آقای خانگی نماینده خاتمی و آقای ربیعی نماینده روحانی و همین‌طور هر شخص سابقاً در قدرت» که مطابق اصول دموکراسی‌ها اکنون باید از قدرت و اختیار ملت خارج باشد، برای خودش سهمی در این شورا در نظر گرفته است. طنز قضیه حضور فردی مثل محسن زانی است که اخیراً

مطالعه مطالب دوستان، به نظر می‌رسد شعار «برای ایران» قبل از انتخابات، به شعار «برای وزارت» تبدیل شده است. از همه اعضای کمیته‌ها عازانه استدعا دارم، به خاطر ایران و به خاطر دکتر پزشکیان! بی‌نوا، دست از سهم‌خواهی از این گوشت قربانی بردارند. پیشنهاد می‌کنم رئیس و همه اعضای کمیته‌ها از داشتن پست و مقام منع شوند، تا بتوانند کمی هم به فکر ایران و آینده آن باشند. ارادتمند همه، اصلاح‌طلب سابق و به قول تحول‌خواهان، استمرار طلب امروز!»

آن صفت «بی‌نوا» از نظر من با دقت و حساب‌شده انتخاب شده است. گواهی است بر آن هشدار ی که در تبلیغات انتخاباتی به آقای پزشکیان می‌دادیم که نباید بر کارشناس نبودن خود بیش از حد اصرار کند، زیرا در صورت پیروزی، با بانووهی از مدعیان در اطراف خود مواجه می‌شود و آن هنگام ما به‌جای یک رئیس‌جمهور دهه‌ار رئیس‌جمهور داریم!

اکنون تشکیلات موسوم به «شورای راهبری تشکیل دولت چهاردهم» با آن رئیس واقعا متخصص در این حوزه و اعضای که هر یک نمایندگان شخصیتی سهم‌خواه هستند، و یکدست و خالص از اصلاح‌طلبان، را می‌آورد که در این صورت آنها که چیزی ندارند، یا چیزی را هم از دست نداده‌اند یا رأی می‌آورد که این‌بار، پیروزی را متعلق به خود می‌دانند و سپس فاتحانه بر سر سفره قدرت می‌نشینند. این حرف‌های ما اغلب با نارضایتی اصلاح‌طلبان و حتی برخی دوستان همراه بود، هر یک به دلایلی! حالا بپرداز نویی رئیس سابق جبهه اصلاحات هشدار عجیبی می‌دهد که شاهدی است بر مشاهدات ایشان از اتفاقات پشت‌صحنه: «با

کاشانده

■ حبیب کاشانی، عضو شورای اسلامی تهران و بانی هیئت «دو طفلان مسلم»:

خانواده ایرانی با اتصال به امام حسین (ع) هیچ وقت گم نمی‌شود

پیشروی «سلمان فارسی» تا واقعه غدیر و رحلت پیامبر (ص)

■ داوود میرباقری از آنجا که کارگردان بیش‌فعالی است و سابقه اونیز همین‌را نشان می‌دهد، به احتمال زیاد اگر از سریال سلمان فارسی هم فارغ شود، بیکار نمی‌ماند و به سرعت ساخت‌های جدیدی را در عرصه هنر نمایش تجربه خواهد کرد و چه بهتر که صداوسیما از این نخبه عرصه نمایش کشور بیشترین بهره را ببرد و با بسط فیلمنامه سلمان فارسی بسیاری از وقایع مهم صدر اسلام را به دست او و تیم حرفه‌ای‌اش که در قالب سریال سلمان ساخته به تولید برساند | **صفحه ۱۶**

در توهینی آشکار مردم افغان را به این دلیل که به جلیلی رأی داده‌اند، روستایی نامید! شاید ظریف و دوستان، رانی را به‌عنوان نماینده طبقه متمدن شهری انتخاب کرده‌اند! اما اشکال دوم شورای کمیته‌های کارشناسی، آنجاست که نهایت گزینش این جمع ۴۵۰ نفره یک سری افراد قابل‌پیش‌بینی از آب درآیند که همگی از رفقای یکدیگر باشند. خب در آن صورت مردم می‌پرستند این کار نیازی به این همه روبویا داشت؟! از اول هم معلوم بود که کسانی که خود را پیروز انتخابات می‌دانند، به یک چیز نیاز مبرم دارند: «اینکه نشان دهند که متفاوت عمل می‌کنند و به اعتماد مردم جواب می‌دهند و باید در شکل کار این تفاوت خود را نشان دهد». حالا اگر این تفاوت در نتیجه ملموس نبود و گروهی از دوستان دور هم جمع شدند، دیگر بعد از این اصطلاح «کارشناسی» هم لوث می‌شود.

ایراد سوم آنکه اگر وزیرانی که از دل این کمیته‌ها و شوراها بیرون آ‌م‌دند، در عمل ناموفق بودند، چه؟ مثلاً آقای عراقچی وزیر خار چه شد و نتوانست با فرضاً ترامپ توافق کند و کاری بیش از پرت‌کردن خودکار به سمت حریف، وقتی که دستیار ظریف بود، نکرد! یا وزیر نفت نتوانست برای آن ایراد پرسیامد رئیس‌جمهور منتخب که «فت را از ران می‌فرشید» چاره‌جویی کند یا پراید و سمند همچنان با همین کیفیت و قیمت تولید شد (نه حتی در پایان سال هشتم!)، در آن صورت این شورا و کمیته‌ها چه راهکاری خواهند داشت یا چه پاسخی؟ ممکن است گفته شود این حرف مغالطه‌آمیزی است زیرا

حمید هنر جو، شاعر و نویسنده ادبیات دینی:

اشک و عزایمان باید به حسین باوری و حسین یآوری برسد

دکتر معصومه مرادی، نویسنده، شاعر و استاد دانشگاه:

قصه کر بالا را طوری روایت کنیم که روح لطیف کودک می‌طلبد

دکتر معصومه مرادی، نویسنده، شاعر و استاد دانشگاه:

«زینب گونه شدن» راهی مستقل از فمینیسم برای غلبه بر جنس انگاری زن است

صفحات ۱۰۹، ۸۰، ۷

زمزمه تفکیک وزارت راه و شهرسازی در بهارستان

۱۰ میلیون ایرانی در گیر نهضت ملی مسکن هستند و انجام کامل تعهدات دولت در این زمینه از الزامات حوزه مسکن دولت چهاردهم است

■ سرپناه مردم ظاهر! پشت‌وپناهی ندارد، چه آنکه سال‌هاست کمر مردم زیر فشار سنگین تأمین مسکن خم شده است، ولی خمی به ابروی متولیان مسکن نمی‌آید، مخصوصاً در دهه ۹۰ که با وقاحت افتخار می‌کردند آجر روی آجر مسکن مهر نگذاشته‌اند و در حالی که نیاز سالانه کشور، ساخت یک میلیون و ۵۰۰ هزار مسکن بود، سالانه نهایت هزار و ۵۰۰ خانه ساخته‌اند! همین توقف ساخت‌وساز از یک طرف و تشدید نیاز مردم به مسکن از دیگر سو، باعث رم کردن قیمت مسکن شد و هر چه جلوتر حرکت کردیم، فشار مسکن، صدای طبقات مختلف را بلند کرد و به درستی، معتقدند داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد و خانواده ایرانی به استناد اصل ۳۱ قانون اساسی است و هر دولتی که سرکار می‌آید، فارغ از سوگیری سیاسی‌اش، باید مردم را سرکار نگذارد و گره مسکن آنها را بگشاید | **صفحه ۱۲**

عوامل بیرونی مانع پیوستگی لازم آموزش و پرورش شده است

■ مهسا گرنیدی | خبرنگار گروه اجتماعی

■ مطالبه جدی معلمان و فعالان صنفی حوزه آموزش و پرورش، انتخاب وزیری کارآمد، تحول‌خواه و با نگاهی نو به آموزش و پرورش است. شخصی که آشنا به مسائل مدارس باشد و دغدغه حل مسائل معیشتی معلمان و تهیه تجهیزات امکانات تدریس را داشته باشد. آنها می‌خواهند کتب درسی به روز شود و توجه جدی به نشاط و سرگرمی دانش‌آموزان در دستور کار قرار گیرد. مواردی که کما بیش در دولت‌های گذشته مدنظر قرار گرفت، اما هنوز راه زیادی برای تحقق همه‌شان وجود دارد. برخی از فرهنگیان معتقدند گزینه تصدی وزارت

